

или скине имунитет и стави га на „располагање“ судским властима, парламент свакако цени колико је оптужба против посланика озбиљна и поткрепљена ваљаним доказима. У случају тенденциозне оптужбе посланика, парламент је дужан да заштити посланика, јер (како је речено) то се не чини у личном интересу посланика, већ пре свега ради обезбеђења услова за нормално функционисање парламента и очување његове независности, пре свега према судској власти. Поред имунитетског права, посланици (и код нас и у другим земљама) уживају и друга права, али имају и обавезе које треба савесно и одговорно да испуњавају. Тако посланици имају право да учествују у раду парламента, даље да подносе законске предлоге (законодавну иницијативу) постављају (посланичко) питање и подносе интерпелацију, да се удружују у посланичке групе, да предлажу избор и разрешење функционера које бира парламент, да траже и добијају податке од државних органа, да се информишу о раду органа управе, скупштинских тела и функционера, право на посланичку плату и др. Поред права, посланици у парламенту имају и своје дужности, а пре свега ону основну – да редовно присуствују раду седница парламента јер је то услов и за испуњење осталих њихових обавеза али и за несметан рад и функционисање самог парламента.

#### б) Заседања, седнице и мандат парламента

Саставни део унутрашње организације и односа у парламенту чине и његова заседања и седнице, као и његов мандат. Парламент постоји да би извршио одређене послове и функције и он по свом људском саставу није трајан и непроменљив, већ се тај његов (људски) састав периодично смењује. То временско трајање, не институције парламента, већ његовог људског састава назива се скупштинским мандатом<sup>118</sup> или се тај период трајања парламента другачије назива легислатурним периодом или легислатуром. Уобичајено је да се парламент бира на одређено време, и то најчешће на четири године, а толико траје и мандат његових посланика мада скупштинска односно парламентарна пракса појединих земаља познаје и другачија решења. Код нас скупштине (и бивше савезне а и ове републичке) трају четири године па се и њихови посланици бирају на то време, што није, рецимо, случај са посланицима Доњег дома британског парламента чији мандат траје пет година или члановима Представничког дома Конгреса САД који се бирају на две године.

Иако постоје различита решења у погледу дужине мандата парламента,